

Příloha k protokolu o SZZ č.

Diplomant: Tereza Zemanová

Vysoká škola: **Jihočeská univerzita, PF**

Katedra hudební výchovy

Aprobace: **Př - HV se**

zaměřením na vzdělávání

Datum odevzdání posudku: 6. 5. 2021

Vedoucí práce:

doc. PhDr. Martin Horyna, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Nevidomí hudebníci napříč staletími

Autorka si zvolila téma, jež pokládám za mimořádně zajímavé a podnětné; provozování či dokonce komponování hudby patří k jednomu z nejvýznamnějších oborů, jimž se zrakově postižení mohou věnovat a takto se mimořádně úspěšně začleňovat do společnosti.

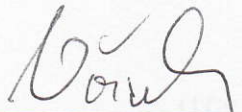
Za nejpřínosnější části práce považuji závěrečné kapitoly, v nichž se diplomantka věnuje otázkám vzdělávání nevidomých s podrobnějším zohledněním hudebního školení. Velmi pozoruhodné jsou její rozhovory s dvěma zrakově postiženými hudebními pedagožkami, stejně jako vlastní postřehy z individuální výuky klavíru vedené silně slabozrakou učitelkou. Osobně bych uvítal, kdyby tato témata dostala v práci větší prostor a kdyby se autorka pokusila informace z rozhovorů vyhodnotit podrobněji, než ve stávajícím rozsahu jedné strany, snad trochu nadneseně nazvané „Interpretace výzkumných dat“ (například autentické vzpomínky ze studia na Deylově konzervatoři by bylo zajímavé porovnat se současnými poměry této instituce).

Mimo zmíněnou oblast vzdělání dále Tereza Zemanová vysvětluje princip Braillovy notace, uvádí životopisné medailony devíti zrakově postižených hudebníků od 14. do 20. století a stručně komentuje historický vývoj postavení nevidomých ve společnosti, a to s časovým záběrem od antiky až po současnost. Takto široký záběr sice na jednu stranu dovoluje nahlédnout téma z různých úhlů, dle mého soudu z něj však zároveň vyplývá riziko jisté roztržitosti a povrchnosti. Vzhledem k předpokládanému rozsahu bakalářské práce je velmi těžké postihnout obsáhlý problém v rámci relativně krátké kapitoly, a nepřekročit přitom hranice tolerovatelného zjednodušení. K tomu zde dochází hlavně v historických částech, kde diplomantka čerpá ze statí Josefa Smýkala, aniž by však kriticky uvažovala o dobovém kontextu jejich vzniku a srovnala je s jinými zdroji (nijak bych se v tomto případě nebránil seriózním studiím a článkům publikovaným na internetu, byť namnoze v angličtině). Takto však vzniká zcela neadekvátní obraz odvěké, po staletí trvající naprosté marginalizace a izolace nevidomých, jež pomíjí až se vznikem socialistické zdravotní péče. Zcela na okraj dodávám, že zmiňovaný pojem „heike biwa“ (s. 11) se vztahuje k nástroji, případně odpovídajícímu epickému žánru japonské hudby, nikoli k samotným hudebníkům.

K formální ani jazykové stránce textu nemám kritické připomínky, krom relativně častých chyb v interpunkci.

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **velmi dobře**

podpis recenzenta práce

V Českých Budějovicích dne 6. 5. 2021

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------